

KAISIA HAPPONEN ANNE VASKO

MUR JA METSÄN VALO

Iltasatuja

TAMMI

Suomen Kulttuurirahasto ja Taiteen edistämiskeskus
ovat tukeneet teoksen kirjoitus- ja kuvitustyötä.

Teksti © Kaisa Happonen, 2024
Kuvitus © Anne Vasko, 2024
Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi, 2024
Graafinen suunnittelu: Laura Lyytinen
ISBN 978-952-04-5384-8
Painettu EU:ssa

KAISA HAPPONEN ANNE VASKO

MUR
JA
METSÄN
VALO

Iltasatuja

TAMMI • HELSINKI

SISÄLLYS

METSÄN VALOSSA

PIMEÄN REUNA

RUOKOKERTTUNEN

KOTTARAINEN

PÖLLÖ JA YÖTAIVAS

NAALI

PÖLLÖ JOKA KATSELI SIIPIÄÄN

KORPPI

HIRVI JA HEIJASTUS

PUU

AAVISTUS

VALON PIILOPAIKAT

PIMEÄN REUNA

Mur nojasi paksun männyn kylkeen
ja tuijotti kaukaisuuteen.

Toinen teki kuperkeikkoja eikä voinut ymmärtää,
mikä sai Murin pysymään paikoillaan.

”Kumpi on nopeammin latvassa, sinä vai minä?”
Toinen yritti, mutta Mur ei sanonut mitään.

”Etkö kuullut?” Toinen kysyi.

”Mitä?” Mur vastasi.

”Kumpi meistä kiipeää nopeammin
puun latvaan asti? Tule!” hikkaisi Toinen
ja pinkaisi kohti korkeuksia.

Mur ei hievahtanutkaan.

Toinen katsahti alas ja huokaisi.
Se hivuttautui takaisin maahan ja
kellahti Murin jalkojen juureen.

”Sinä muutut pian sammalmättääksi,
jos et liiku mihinkään”, Toinen sanoi
ja katsoi kysyvästi ystäväänsä.

”Minä odotan”, Mur sanoi.

”Mitä sinä odotat?” kysyi Toinen.

Se ei nähnyt edessään mitään
tavallisuudesta poikkeavaa,
vain tutun metsän.

”Minä odotan pimeään reunaa”, Mur sanoi.
”Tahdon nähdä, kun se saapuu.”

”Tule, minä näytän sinulle. Tuolla ylhäällä”,
Toinen sanoi päättäväisesti.

”Hyvä on”, Mur myöntyi.

Karhut kiipesivät niin korkealle puuhun
kuin suinkin uskalsivat.

”Katso, Mur, viimeiset valonsäteet, tuolla kaukana puiden yläpuolella. Pian ne ovat poissa.”

”Niin”, Mur sanoi.

Toinen selitti yhä: ”Ne sukeltavat sinne, minne me emme näe. Pimeä tulee pikkuhiljaa, kun koko metsä kääntyy pois päin auringosta.”

”Niin”, sanoi Mur. ”Kyllä minä tiedän.”

Pimeän tuloon havahtui usein vasta silloin,
kun se oli jo saapunut.

Mutta Mur oli varma, että jossain piileskeli

illan ensimmäinen

pimeän pilkku.

METSÄN VALOSSA VOI NÄHDÄ.

Mur ja metsän valo vie lukijan syvälle metsän rauhaan, kokemaan sen vaihtuvan valon heijastuksia. Lempeän filosofiset tarinat ovat muodoltaan tiiviitä, mutta kasvavat syvyysuuntaan ja puhuttelevat kaikenikäisiä lukijoita.

*Erityisesti pimeinä öinä Korppi muisteli,
sillä pimeässä näkyi mitä näkyi.
Ja mitä ei näkynyt,
sen saattoi kuvitella*

Satukokoelma on aiemmin ilmestyneen *Mur ja metsän ilta* -kirjan sisarteos, kielen ja kuvan saumaton kokonaisuus. Kaisa Happonen ja Anne Vaskon kokoaan suurempi Mur-kuvakirjasarja on lumonnut lukijat ulkomaita myöten. Iltasatukokoelmien lisäksi sarjassa on ilmestynyt viisi kuvakirjaa sekä Ateneumin kanssa yhteistyössä tehty pahvikirja *Mur – Pieni lintukirja*. Mur-kirjoja on käännetty jo parillekymmenelle kielelle.

L85.2 • ISBN 978-952-04-5384-8

WWW.TAMMI.FI